

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXXIX. Sicut Absalom vir non erat pulcher, in omni Israël, & decorus nimis: à vestigio pedis, usque ad verticem, non erat in eo ulla macula. 2. Reg. c. 14. v. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 6. *Antiquitas.*

265. ÆDIFICANDÆ VrbI Leontopolitanae, CaLCIS LoCò, FarIna ILLata.

STATUERAT jamjam Alexander Magnus, Urbem ædificare Leontopolitanam, cum constitutis jam omnibus, ad tantum opus necessarijs, illud unicum deesse observabatur, quod præ reliquis videri poterat necessarium; copia nimirum calcis, ad fundamenta jacienda non suppetebat, sine quâ tantam extruere molem, Architecti desperabant. Unicus in tam arduo novæ Urbis ædificio, non desperabat Rex, jubens, ex Imperiali Aulâ suâ, selectissimam ac candidissimam afferri farinam, quæ proinde, Regis ad imperium, primò fundamentis injecta, calcis vicem adedò ad amissim supplevit, ut solidissima omnium permanerent fundamenta.

Quis hìc neget, MARIAM, DEI Genitricem gloriosissimam, Civitatem esse, & quidem Civitatem DEI? expressè id attestante Isaiâ, ac dicente: *Urbs fortitudinis nostræ Sion, Salvator ponetur in eâ, murus, & antemurale, &c.* Porro in hoc differunt fundamenta hujus

Civitatis Marianæ, à fundamentis reliquorum Sanctorum, quòd hæc, calce peccati originalis, illa econtrà candidissimâ Divinæ gratiæ farinâ, fuerint elaborata. Quemadmodum verò (ut ijdem referunt Historici) tunc augures pronuntiârunt, tantam murorum farinæ impositorum firmitatem, felicissimum esse prælagium, Civitatem illam semper fecundissimam, ac omnibus ad victum necessarijs fore abundantissimam, quod subsequens docuit experientia: eundem prorsus in modum, cum fundamentum hujus Civitatis Marianæ, fuerit farina candidissima, Divinæ gratiæ, ab omnî maculâ illam præservantis, prælagium certè fuit non obscurum, Beatissimam Virginem fore fecundissimam, ut felicissimus postmodum rei eventus docuit, adedò, ut conceperit, mundoque genuerit DEUM pariter, & hominem, sicque Cœlestem panem, quo omnes cibantur fideles, in lucem prodiderit.

§. 7. *Anagramma.*

IVre angVeM perDIs, 266.
ConCepta!

Fure Anguem perdis, O nata Immaculata!
Versio litteralis
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum,

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXXIX.

§. I. *Scriptura.*

267. DeCora nIMIs, aC prorsVs pVra.

2. Reg. c. 14. v. 25. *Sicut Absalom, vir non erat pulcher, in omnî Israël, & decorus nimis: à vestigio pedis, usque ad verticem, non erat in eo ulla macula.*

LEGANTEM Abfalonis pulchritudinem, corporisque incomparabilem venustatem quis expli-

care sufficiat? Abundè id ipsum Sacra nobis Scriptura insinuat, dicens: *Sicut Absalom, vir non erat pulcher, in omnî Israël, &c.* Quid ergò mirum, si hunc, licet immeritum, ac rebellem Filium adedò dilexit David, ut præliatoribus suis expressè mandaverit: *Servate mihi puerum Absalom! custodite mihi puerum Absalom!* Porro Mandato hoc Regio minime observato, cum miserè nihilominus in prælio speciosus Juvenis occubuit.

2. Reg. c. 18. v. 5. & v. 13.

R

buiſ.

buiſſet, extremè deſuper Rex Parens contriſtatus, inceſſanter clamabat: *Fili mi Abſalom! Abſalom fili mi! quis mihi tribuat, ut ego moriar pro te? Abſalom fili mi! fili mi Abſalom!*

Sicut MARIÆ (potiori jure dixerim) creatura aliqua non erat pulchra in Cœlo, nec in terrâ; eminent enim illa hoc titulo, ſuper omnes alias puras creaturas, quas inter nulla *tota pulchra* appellari poteſt. Pulchrum eſt Cælum, ſed ſæpe turbidum, & nubibus obductum: pulcher eſt Sol, pulchra Luna, pulchræ ſunt Stellæ, habent tamen ſuas maculas, umbras, nævos, & frequenter patiuntur Eclypſes: pulchra eſt Iris, ſed in atrâ & aridâ nube: pulchra ſunt Specula, ſed leviſſimo halitu inficiuntur: pulchrum eſt Aurum, ſed habet admixtas fœces, quæ igne debent excoqui: pulchrum eſt Lilium, ſed radix fordida: pulchra eſt Roſa, ſed non ſine ſpinis: Superbit ſuâ pulchritudine Pavo: pulchri etiam celebrantur oculi Columbarum, quibus tamen ſordidiſſimos natura dedit pedes: Formoſiſſimam quandoque etiam videbimus faciem humanam, quæ tamen communiter, vel in labijs, vel in fronte, vel in oculis aliquem oſtendit defectum: imò *in Angelis DEUS reperit pravitatem*. Sola ergo MARIÆ in pulchritudine omnes excellebat creaturas. Sicut nimirum excellentes pictores antiqua plerumque obſervare ſolent exemplaria, ut ad eorum inſpectionem, quæ pulchriora ſunt, ſeligentes, pulcherrimam ipſi Imaginem efforment: ita DEUS Angelos, ac veteres Patriarchas, qui antiquitate temporis reliquos homines præcellunt, ab æterno contemplatus, pulchriora ex eis ſelegit, ut in Beatam Virginem omnia illa ſimul conferret, & pulcherrimam omnium Imaginem illam effingeret. Verè *decora nimis*, juxta illud: *Pulchra es amica mea, ſuarvis, & decora. A veſtigio profectò pedis, uſque ad verticem, non erat in eâ ulla macula*. ſic atteſtante Divino Sponſo, in ijsdem SS. Canticis: *Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in Te*. Hinc optime

hoc proſequitur MARIÆ encomium doctiſſimus Idiota: *Tu etenim, ait, De con. rempl. Deip. 61* *tota pulchra es, Virgo gloriſſiſſima! non in parte, ſed in toto, & macula peccati, ſive mortalîs, ſive venialîs non eſt in Te, nec unquam fuit, nec erit. Verè decora nimis, quia dupliciter pulchra, juxta illud: Ecce tu pulchra es amica mea! ecce tu pulchra es! quod explicans Galatinus: Duplicat, ait, ſermonem: ut oſtenderet, iſſam pulchram, id eſt, puram in Concepti- Cant. 1. v. 14. L. 1. c. 7. one, & in viâ futuram eſſe. Si ergo Abſalom, quamvis in proprium amantiſſimum Patrem rebellis, & vel ideò indigniſſimus filius, ob eximiam tamen, ut diximus, pulchritudinem, à Davide adeò fuit dilectus, ut abſolutè ipſum ſervari ab interitu voluerit: *Servate mihi puerum Abſalom! custodite mihi puerum Abſalom!* quis dubitabit, MARIAM, nullo momento Cœleſti Patri rebellem, imò Filiam per omnia obſequentiſſimam, ab Ipſo pariter ſummè fuiſſe dilectam? præfertim cum hoc de ſeiſpo clarè teſtetur dicens: *Amator factus ſum formæ illius.* Sap. 8. v. 2. Quis dubitabit, audiſſe MARIAM quæque felix illud *Servate! Custodite!* ab originali peccati interitu? *Servate mihi MARIAM! custodite mihi MARIAM!* Quod ut ſecuriùs executioni mandaretur, Mortem utique DEUS ipſe, quam pro aliorum, ob peccatum commiſſum, redemptione erat ſubiturus, pro MARIÆ, à peccato aliàs certocertiùs committendo, præſervatione libentiſſimè obtulit, ut dicere quodammodò, Davidis inſtar, ab æterno videretur: *Filia mea MARIA! MARIA Filia mea! & Filij mei futura Mater!* quis mihi tribuat, ut ego pro præſervatione tuâ moriar, meumque ex te aſſumendum Sanguinem fundam? *MARIA Filia mea! Filia mea MARIA!* Hanc ergo dilectiſſimam DEI Filiam, mille Abſalonibus pulchriorem, quæ, ut ait Taulerus, *æternam Sapientiam ſuâ vulnerabat pulchritudine*, ſæpiùs admiremur: Hanc caſto amore, conſtantiſſimè devotione proſequamur, ut eâ mediante, audire & nos mereamur felix *Servate! custodi-**

v. 33.

Job. c. 4.
v. 18.Cant. 6.
v. 3.

c. 4. v. 7.

Serm. in
Annunt.

stodire! à casu periculosissimo, æternæ damnationis.

§. 2. *Authoritas.*

268. S. EVCherIVs, sIne peCCato ConCeptam, Constanter agnosCens.

Quis unquam tantam gratiam habuit, quantum Virgo MARIA? &c. hæc sola inter omnes mulieres benedicitur, quæ adhuc sub antiqua prævaricationis maledictione tenebantur, ex quo primæ mulieri à DEO dictum fuerat: multiplicabo ærumnas tuas, & in dolore paries filios. Hæc enim lege non tenetur Virgo MARIA, &c. Meritò igitur in mulieribus benedicitur, per quam mulieribus benedictio datur, & mundus à maledictionibus liberatur. Ad Evangel. Fer. 4. Hebd. 4. Advent.

§. 3. *Ratio.*

269. NVLLa prorsVs In VirgIne ConVenientia, ConneXIo, aVt parItas, ChrIsti IESV saL-VatorIs, CVM beLIaL.

S. Doctor 3. p. q. 27. a. 4. in Corp. hæc habet: *Tum etiam, quia singularem affinitatem habuit ad Christum, qui ab eâ carnem accepit: dicitur autem 2. ad Corinth. 6. Quæ conventio Christi ad Belial? Ex quibus Angelici Doctoris verbis sic licet ratiocinari: Si Beata Virgo habuisset peccatum originale, tunc illa, ut peccans in Adamo, verè, & propriè fuisset Fanum, & sedes Belial: imò in ipso instanti Conceptionis convenisset idem Belial in jure, ac titulo, ad possidendam Beatam Virginem, quatenus nempe contraxerit peccatum originale, tribuens hoc jus, & titulum, & simul etiam*

convenisset Christus, quia jam tunc illam elegerat in suam Matrem, specialibus idcirco donis eam condecorando, & consequenter singularem cum eâ contraxerat affinitatem. Ergò, cum juxta Apostolum, nulla sit convenientia Christi ad Belial, implicat, ut Beata Virgo, in primo instanti suæ Conceptionis, habuerit labem peccati originalis.

§. 4. *Historia.*

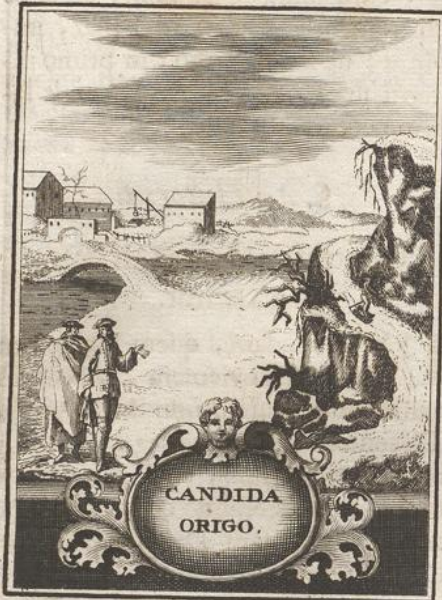
Contra eam præDICans, 270. eXspIrat.

PAulus quidam, quem Doctorem fuisse Cracoviensem, Authores existimant, cum Anno Millesimo, Trecentesimo, Quinquagesimo, non bono certè animo, ac Zelo prorsus inutili, Suggestum conscendens, contra purissimam Deiparæ Virginis Conceptionem, multis argumentis, ut quidem ipse putabat, efficacibus, pro concione è Cathedrâ detronâisset, Numine displicentiam suam fatis efficaciter manifestante, ac vindictam de injusto Matris aggressore sumente, dixit simul, ac vixit; cecidit enim sub finem Concionis, ac protinus expiravit, non sine ingenti, tum auditorum omnium, tum illorum præsertim, qui de eâ materiâ tunc temporis disceptabant, horrore. Unde factum, quòd longo dein tempore nemo de hac materiâ Concionari, aut immaculatam Divinæ Genitricis Conceptionem in dubium vocare ausus fuerit, cunctis parem à DEO vindictam, si similiter fecerint, haud vanè pertimescentibus. *Magister Henricus de Hassiâ. Raynaud. tom. 7. pag. 139. & tom. 8. pag. 325. Spondanus ad dictum Annum, n. 24.*

§. 5. *Symbolum.*

271. DeIparâ ILLibataë orIgo,
NIVe CanDIDIor.

Dum video, lapsis Nivibus, candentia rura.
Mox mitanda venit candida origo Nivis.
Sed magè quod miror, Conceptæ candida origo
Virginis est (fateor candidè) mira magis.
Super Nivem dealbabor. Psal. 50. v. 9.

§. 6. *Antiquitas.*

272. ADonIDIs Chara effIGIes, In
InCenDio serVata.

ZEuxis, Pictor ille celeberrimus,
cùm officinam suam, innumeris,
ijsque pretiosissimis, propriâ manu
laboriosissimè depictis tabulis instru-
ctam, exorto incendio, jamjam con-
flagrantem conspiceret, sollicitè fer-
tur exclamâsse: *Servate mihi Adonidem!*
Adonidem servate! utpote imaginem
mihi ex omnibus charissimam, quam
ut perfectè absolverem, tantum pre-
tiosi temporis, omnemque meam ar-
tem studiosissimè impendi.

Quòd si humana Divinis conferre
liceat, non inutile indè documen-

tum, de supremo omnium artifice,
DEO, erui potest: Videns nimirum
ille totum Mundum *in maligno* posi-
tum, sive (ut exponit Doctor An-
gelicus) *In malo igne*, exorto nimi-
rum in Paradiso omnemque homi-
nem communè illo originalis pec-
cati incendio depascente, clamare &
ipse sollicitus videbatur: *Servate mihi,*
non Adonidem, cæcum illum car-
nalis amoris Cupidinem, sed *Matrem*
pulchra dilectionis, charissimum meum,
ac pretiosissimum opus, *Negotium secu-*
lorum, in quo ab æterno quasi labo-
ravi, ipsâmet testante: *Ab æterno ordi-*
nata sum. Servate mihi *primogenitam*
ante omnem creaturam, quæ ut Seraphi-
cus Bonaventura ait, Tract. de Beatâ
Virg. Serm. 1. *Luce Angelicâ prior*, dig-
nitate major, sanitate purior: Servate mihi
Opus perfectissimum, quod solus artifex su-
pergreditur, teste Damasceno, Serm. 1.
in Nativ. Sic nimirum MARIAM à
communè illo prævaricationis incen-
dio eximendam, sic servandam, ab
æterno DEUS pronunciavit, ac si di-
ceret: Servate, Servate! quòd si
aqua non sufficiat, ad abigendam à
MARIA, futurâ meâ Matre, com-
mune hanc flammam, Sanguinem
meum dabo, prævisamque passio-
nem meam lubens applicabo: hæc
deleat æstum, qui adurere posset pul-
cherrimam inter mulieres, tam San-
ctam, tam puram Animam, &c. Ad-
ducta de Zeuxide Antiquitas refertur
ex compluribus alijs, à Plutarcho in
Apophteg.

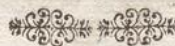
§. 7. *Anagramma.*

273. Delpara sIne Labe, aMata,
pla, IVngIs terrenIs
CœLestIa.

Amata, pia, munda, Coelum terræ jungis!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De